

Midnattsropet

Nr 7- 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

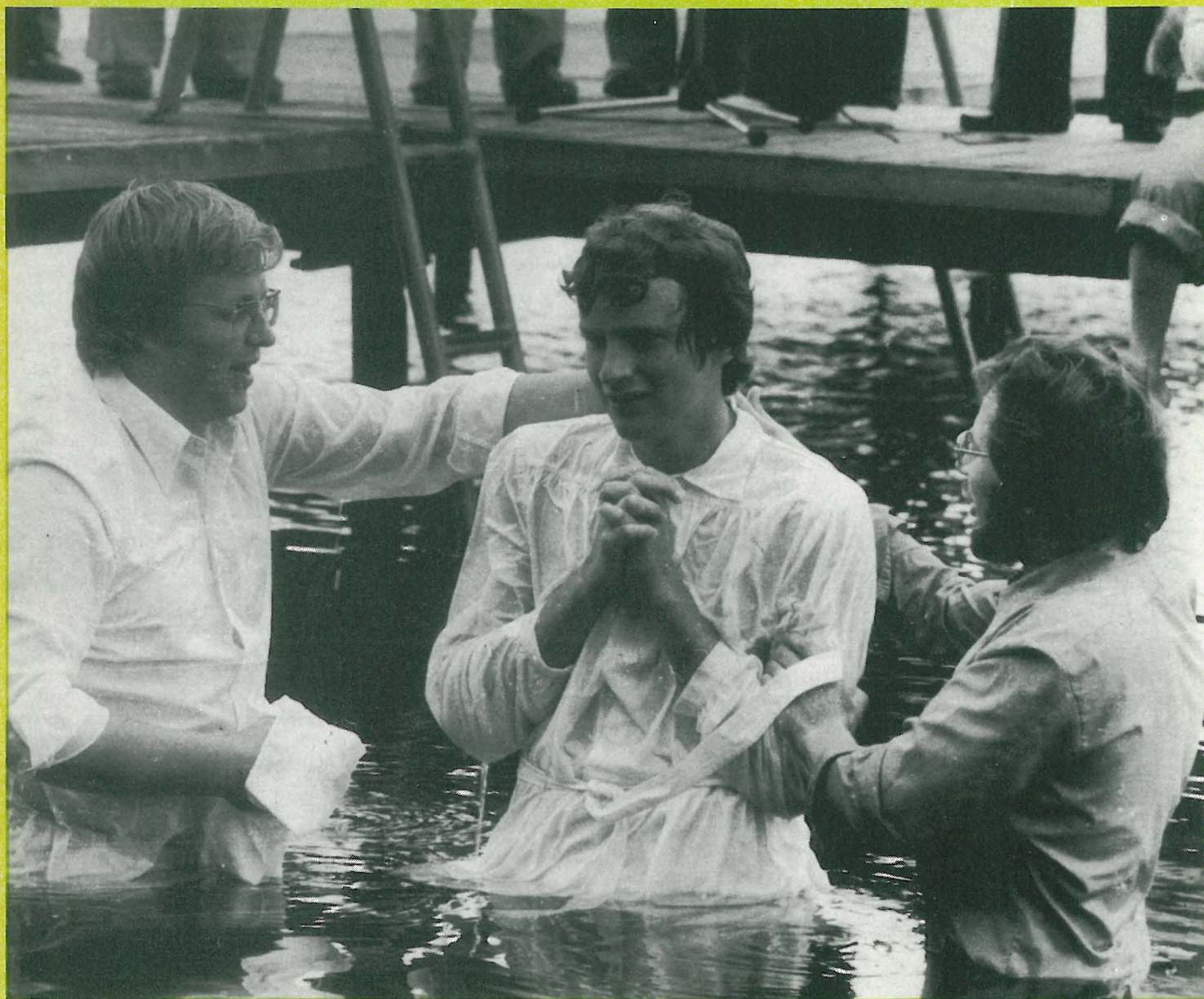
Maranata • Du vår Herre kom!

Nytestamentligt dop

Då trädde Jesus fram och sade till dem:
"Jag har fått all makt i himmelen och på
jorden. Gå därför ut och gör alla folk till
mina lärjungar; döpa dem i Faderns och

Sonens och den helige Andes namn och
lära dem att hålla allt vad jag har befallt
er. Och jag skall vara med er varje dag in-
till tidens slut."

Bengt Henström döps under Malmköpingskonferensen -74.

Bibelvecka i Gjövik

Rapport: David Sonesson

Gjövik i Norge var platsen för en veckas intensiva bibelstudier nyligen. Veckan sammanföll även med att Jan Egil Hafsahl återvände till Norge för att slå sig ner på platsen och ta upp arbetet som evangelist.

Det blev en dramatisk vecka. Arne Imsen, som var huvudtalare, vände tillbaka till Stockholm redan efter någon dag, sedan församlingen i Stockholm hamnat i offentlighetens intensiva ljus. Det blev Gunno Anderzon

som i stället skyndsamt fick uppgiften att hoppa in och leda huvudparten av bibelstudierna. Här rapporterar David Sonesson från platsen.

Bibelveckan som hölls i slutet av februari i Gjövik i Norge under mottot "Urkristent menighetsliv — nå" var mycket givande, uppbyggande och lärorik. För många tror jag att det innebar en djuplodad radikal förnyelse, och jag tror att veckan kommer att sätta spår efter sig. *Jan-Egil Hafsahl*, som nyligen flyttat dit som evangelist sa så här i slutet av veckan:

— Jag upplever att det har varit en rustningsvecka, där det har varit frågan om vår stridsmoral. Vi har blivit informerade och korrigerade från den himmelska världen. Vi har fått kunskap som är nödvändig för att kunna överleva. Och vi har ett mål; det nytestamentliga församlingsidealet, men vi får gå in under Guds krav. Jag hoppas och tror att denna vecka inte har varit en episod bara utan början till en ny epok i församlingens liv här i Gjövik.

Egil Glemmestad, som är föreståndare för församlingen, var glad över bibelveckan och hoppades på flera liknande sammankomster. Han talade också något i veckan om Andens gåvor och deras nödvändighet.

Ett 50-tal vänner från Norge och Sverige fick här uppleva gemenskapen och endrükten tillsammans. Under hela veckan bröt vi brödet och lovade Gud under sång och bön.

Till Gjövikbygden har nu alltså Jan-Egil med sin fru Lill och sonen Mikael flyttat, och de tror att Guds Ord skall ha framgång. Gjövik är en stad på ca 10 tusen invånare beläget 20 mil norr om Oslo vid den 12 mil långa sjön Mjösa, bland snöbeklädda fjälltoppar och utsökt vackra dalar.

Folket i allmänhet i Norge verkar vara ganska fromt och har mer känsla för fosterlandet än vad vi har i Sverige. Kriget gjorde väl sitt. Men man ser i alla fall den nya generationen växa upp, präglad av materialism och överflöd, precis som i

Sverige, man ser hur snabbt statusprylarna har börjat flyta in. Det har skett stora förändringar på senaste tiden, inte minst genom oljeupptäckterna. Men folket måste få höra evangelium, ett radikalt evangelium som förvandlar hela individen.

Och nu vill man ta nya tag i Gjövik och visa människorna att Jesus lever. Under veckorna håller de möten både i lokalen "Håntverkeren" inte långt från centrum och på gatorna och ibland på "kroen". Det kan också sägas att vi under bibelveckan gick ner till "Gjövikkroen" och fick sjunga under en paus, då annars en popgrupp uppträdde. För ett ca 50-tal ivrigt lyssnande ungdomar stämde vi upp vår sång med handklappning. Det finns trots allt på många ställen en hunger efter ett klart och konsekvent evangelium, även i ungdomsvärlden.

Men låt oss nu gå till bibelstudierna och se vad som sades. Vi har i sammanfattning gjort ett referat över dem.

Teokratiskt styre

På söndagseftermiddagen talade *Kjell-Erik Olsen* om hur viktigt det är att hålla fast vid den sunda läran, vid den mönsterbild som apostlarna förkunnade och undervisade om och att beräkna kostnaderna av vår beaktelse.

Om församlingens funktion och uppbyggnad och om vikten av äldstebroderans ansvarsfulla, vakande uppgift, undervisades det om på tisdagen. De äldste är ju församlingens hjärta där Kristus är huvudet.

— Det blir aldrig fråga om demokrati i Guds församling, utan den är teokratisk, dvs gudastyrd, sa Jan-Egil Hafsahl och fortsatte: Församlingen har två ting att förvalta; Ordet och Namnet (Upp 3:8). Vi har fått en mönsterbild, det är viktigt att vi följer den så att inte intellektualism, spiritism, moralism, materialism, ekumenism

eller något annat hinder för Guds Ords framgång smyger sig in i församlingen. I världen men icke av världen, sa Jesus... Det finns makter som vill tränga sig in i församlingen och som vi måste se upp med, vi är ju på fiendens område. Men det finns en tillflyktsort, ett fridlyst område och det är den nytestamentliga *fungerande* församlingen.

Och han tillade:

— Dessa världens makter kan lätt påverka vår stridsmoral, underminera läran, föra oss in i system och giva oss en falsk tillbedjan. Kommer detta in i församlingen så får vi en annan Jesus, ett annat evangelium, en annan ande.

I slutet av veckan kom *Gunno Anderzon* och även han berörde hur falska läror alltmör har börjat influera förkunnelsen i kristna led. Han kom bl. a. in på den moderna andedopsteologin och hur man förvränger förkunnelsen om Jesu andra tillkommelse. Han talade om Anden och Andens funktion som livgivare, kraftmeddelare, gåvogivare och som fjärde punkt Andens frukt. Vad det gäller gåvorna, så skall ju de tjäna till församlingens uppbyggelse, och Gud har helt enkelt "tagit risken", som han uttryckte det, att ge oss dem "för att vi ska få undervisning, styrning och korrigerig". Och han deklarerade:

— Andens frukt har ingenting med tungot och andedop att göra. Frukten är ingen gåva eller något som vi kan bedja om utan ett resultat av ett överflödande liv tillsammans med Jesus. Och här gör man ett fel när man blandar ihop andedopstecknet med de andliga nådegåvorna och dessa med frukten. Allt som behövs, menar man är kärleken. Det är en strid inom oss, det är frågan om att låta Jesus taga gestalt i dig och mig och det är en process, en utveckling som vi är inne i. Och striden står mellan Andens frukt och köttets gärningar, men gåvorna verkar oberoende av det-

Bibellärarna "på Gjövik", fr. v.: Egil Glemmestad, Kjell-Erik Olsen, Jan-Egil Hafsahl, Arne Imsen och Gunno Anderzon.

ta, förklarade han och kom sedan in på förkunnelsen om Jesu tillkommelse. Han sa att man nu förvrider förkunnelsen om Jesu andra tillkommelse och talar i stället om honom såsom fridsfursten, konungen som skall komma hit ned till jorden och tillfredsställa människornas längtan, de som väntar på att jorden skall uppleva frid, glädje och harmoni. Detta medför att man öppnar vägen för politik, samhälls- och kulturengagemang.

— Men, sa Gunno, bibeln talar om en fruktansvärd vedermöda och ett krig och en hungersnöd som skall komma över jorden, när Jesus har hämtat sin brud.

När han sedan tangerade ekumenismen och enhetssträvandena, som så många idag bara lojalt accepterar och likgiltigt glider in i, så nämnde han i sammanhanget Jesu tal i Matt 10:32—39, där Jesus säger att han inte har kommit för att sända frid på jorden utan svärd, och uttryckte sig så här:

— Vi måste ha andlig splittring, ty där köttet har förenat, där måste Anden splittra. Det är ju frågan om en livsgemenskap, en enhet i liv. Men denna nya liberala syn vittnar bara om att man är på väg, inte mot Jerusalem, men till Babylon. Och problemet sitter i ljumheten... Så långt Gunno Anderzon.

Jag tror vi skall tacka himmelens Gud för att han sänder oss varningsprofeter, som irriterande låter väktarbasunen ljuda, så vi med Guds ord kan besegra fienden innan det är försent och fiendemakten har fått grepp om oss. Det är ju väldigt lätt att församlingen blir förvärldsligad.

Urkristendom

I början av bibelveckan, på söndagen och måndagen, talade Arne Imsen över Urkristendomen och om den förpingstliga skolans alla lärdomar.

— Vi har överbetonat lustmomentet på bekostnad av kampen och betonat inspirationen på bekostnad av kunskapsmomentet. Vi har s.a.s. hoppat på ett ben. Vi är kallade, ej till ett lyckorike, utan till kamp, ty vi är i en soldats situation, stridsmän i fientligt land. Därför är vi kallade att ta vapnen och ge oss ut på fältet, inledde han

och fortsatte:

— Det finns tre orsaker till strukturförändringar från urkristendomen, som har sitt sanna och enda rätta väsen i Apg 2. De orsakerna är förfiningen, specialiseringen och systematiseringen. Den genuina pingssten är primitiv och går ej att uttrycka, det är en andlig livsrörelse som representerar alla dimensioner. Här bjuds inte på smak-sensationer utan vill ge mättnad för behovets barn. Därför måste vi få församlingen i funktion och låta blodet cirkulera i kroppen där varje del förmedlar det. Var och en måste komma in i en egen personlig uppgift.

Bönegruppen med de få medlemmarna är det enda sättet att börja om på nytt i denna tid, förklarade han och sa vidare:

— Jag upplever att hela den religiösa verksamheten är dödsstämplad och de makter som kommit in driver man ej ut med lite religiositet; det behövs uppståndelsekraft och återgång.

I sin predikan senare talade han om den andra generationen av den ursprungliga moderförsamlingens folk, en generation som hade förlorat den första generationens pionjärupplevelser, man hade förlorat tron. I urkristendomen var livet i harmoni med ordet och budskapet aktuellt och konkret. Det skrivna ordet var det uppfyllda och det fanns ej rum för några diskussioner.

— Vårt problem är att vi har huvudet fullt med teologi som vi själva ej upplevt och som vi ärvt och okritiskt upptagit, sa han och ställde oss inför frågan om vi hade traditionens kristusbild eller den som apostlarna i Den helige Andes smörjelse målade.

Och frågan är om vi inte måste bli omvända på detta område. Det är så lätt att hamna i ett slappt kristet fromhetsliv. Vad vi behöver är ju ett nytt möte med Jesus...

Vidare. Den förpingstliga skolan skulle lära lärjungarna att de absolut ingenting kunde i sig själva. De skulle helt förtrosta på Guds kraft.

Det finns ingenting i den mänskliga visdomen, karaktären, gudstjänsten, religiositeten som Jesus kan använda. Allt måste ändras inifrån, det måste ske en inre för-

vandling, deklarerade han och sa att undervisningen därför måste följas av praktisk erfarenhet. Jesus ledde lärjungarna in i totalt omöjliga uppgifter och svåra situationer så de ej skulle ha någon egen plattform att stå på. De blev totalt avklädda och blottade.

Det de hade hört i stillhet skulle s.a.s. prövas i stormen där ordet skulle konfirmeras i erfarenhet. Och erfarenheten gjorde ordet levande och brinnande. Lärjungarna skulle ju inte bara undervisas utan också fostras och även lära sig bönens hemligheter.

Inspirationens offer

Arne Imsen poängterade också den absoluta nödvändigheten av att ha visionen och att hela vårt liv måste komma under Andens och trons kontroll samt att få de rätta vapnen som biter. Vi skall inte påverkas av mänskliga krafter och känslöstämningar så lätt som vi gör, vilket lätt gör oss till "inspirationens offer", menade han och påpekade att vi ofta förväxlar Jesu medlidande med mänsklig sentimentalitet och Guds kraft med mänsklig heroism.

Nödvändigheten av ett profetiskt närperspektiv, som gör att vi får en skärpt, klar syn, poängterades, så att vi handlar konsekvent, vilket innebär att vi inte får glömma att upprätthålla distansen med dem vi skall vinna, dvs. det handlar inte om att söka sympatier utan det är frågan om att befria människorna, lösa dem från syndens slaveri och makterna som verkar i dem.

När sedan lärjungarna hade fått visionen klar så lärde Jesus dem att bedja och efter det gav han dem makt enl. Matt. 10 (f.ö. rekommenderas läsaren att läsa hela kapitlet). De skulle ge sig ut utblottade på alla mänskliga maktsurser och var helt beroende av den gudomliga.

Vi gör ofta Jesu undervisning till söndagsskoltexter, men Jesu undervisning är ej verklighetsfrämmande utan praktisk och konkret och därför menar Jesus Kristus att vi ska ge honom vår tid, våra resurser och vår kropp. Och med detta avslutade Arne Imsen sitt intressanta bibelstudium på måndagen. ■

Med livet som insats II

Av Arne Imsen

I sin artikelserie från 1966 fortsätter Arne Imsen och skriver om helbräddagörelse genom tro.

Helbräddagörelse genom tron är en sanning som aldrig kommer att accepteras av samhället och tidsandan — aldrig. Vad man i stället vill i vår tid — och som man tror sig kunna — är att rationalisera tron, via akademiskt bildade psykologer, präster och predikanter; alltså sänka evangelium ner på ett förnuftsmässigt plan, ja, helt enkelt utmönstra och få bort det övernaturliga. Men om man tar bort det övernaturliga i kristendomen vad är då sedan kvar? — ingenting. — Det ohyggliga är, att här har tidsandan fått hjälp av den moderna teologien. Det är här vi nu har vår stora uppgift att se till, att vår förkunnelse alltid manifesteras av övernaturliga gärningar. —

Det finns saker som man gärna tillåter oss att pyssla med därför att de kan anses helt ofarliga. —

När tron gått förlorad då börjar man ofta ta upp de moraliska frågorna och spörsmål av samhällsreformatorisk art. Man försöker ersätta tron med andra ting: moral, filantropi, politik etc. Det är vad som sker just nu. Därför kan man också på allvar diskutera ett samgående med andra rörelser som har samma ideella program. Nästan all verksamhet kännetecknas nu av att det övernaturliga gått förlorat, och ersatts av pedagogik, psykologi och psykiatri — alltsammans sådant som ligger på det mänskliga planet.

Det är här den levande församlingen skiljer sig från allt annat i tiden. Det evangelium vi har är *en Guds kraft* — alltså det övernaturliga. Evangelium åstadkommer individens förvandling genom en ny födelse — det börjar alltså med en övernaturlig upplevelse. Och det fortsätter med andra under. Vi upplever ett dop i den Helige Ande och de andliga nådegåvorna, profetia, tungotal med uttydning etc. — alltsammans övernaturliga ting. — Det kan förekomma missbruk på dessa områden, men vi har hellre de bekymren än att vara dessa ting förutan. Det är bättre att det kokar över än att det inte alls kokar. Avarterna kan man nog komma till rätta med — värre är det om man förlorat själva kraftkällan. —

Vad jag här vill säga om helbräddagörelse är: vi skall fortsätta att predika det enkla evangeliet "på de sjuka skola de lägga händerna och de skola då bli friska", och vi måste praktisera det i våra egna liv också. Vi kan börja i det lilla — med dom enkla sakerna. —

Vidskepelse

Ibland när jag predikar helbräddagörelse är det som ett berg stod i vägen för sanningen. Jag kan se hur oroliga människorna blir. Många tycker rent av att det är obehagligt att höra om dessa saker — framförallt när det rör sig om konsekvenserna. När man har sin väska full av piller — huvudvärkspiller, hjärtpiller, sömnpiller och piller att hålla sig vaken med — är det klart, att de är obehagligt med helbräddagörelseförkunnelsen. Det är många som av ren slentrian använder de här pillren. Det är märkligt vad svenska folket tror på piller. Vad beror det på? Jo, det beror på att människorna är utrustade med en möjlighet att tro, och tror man inte på det som är äkta och verkligt, sätter man sin tro till vidskepliga ting. Och det finns många, många kristna som är offer för denna vidskepelse.

Det var en kvinna som i ett möte kom i syndanöd för dessa saker. — Nu vill jag inte rekommendera dig att handla på samma sätt som hon gjorde, för vad hon gjorde kom från hennes inre — gör du efter henne kanske du råkar illa ut. Hon kom i syndanöd då hon tänkte på sitt medicinskåp hemma. Där hade hon investerat hundratal kronor i alla möjliga slag av mediciner. Hon gick hem och tog skåpets hela innehåll och hällde det i toalettskålen och spolade ner alltsammans. Hon har varit härligt helbräddagjord sedan den dagen. Det är två år sedan det inträffade och hon är lika frisk i dag. Hon blev av med hjärtbesvär och en hel del andra sjukdomar. Då Guds ord blir levandegjort för hjärtat då griper man taget om Guds löften och införslivar dem med sin erfarenhet. —

Samhället har ordnat det så att den som är sjuk ofta inte *behöver* bli helbräddad. Det

värsta som kunde hända en del människor är att de skulle bli friska — då skulle dom ju förlora sin sjukpension. Det finns faktiskt folk som inte *vill* bli friska av den här orsaken. — Skall vi stå för sanningen om helbräddagörelse måste vi ta konsekvenserna på alla områden. —

Vi ska inte mena att vi kan komma igenom utan konflikter. Men vi skall inte vika tillbaka för något utan fortsätta att proklamera Jesus och vår tro på hans övernaturliga uppenbarelse. —

Det kan väl också vara en gudomlig nåd att slippa existera vidare på medikamenter, utan hellre då få sluta och gå hem i Jesu namn. Jag tror att det är bättre att få flytta hem medan tron är levande än att leva vidare på medikamenter och bli avtrubbad i sitt trosliv. —

Religiösa kvacksalvare

Det är uppenbart att vi med en sådan inställning kommer att möta konflikter. Barnavårdsnämnd och medicinalstyrelse kommer alldeles säkert att protestera, fastän de inte kan anses vara några auktoriteter på detta område. Medicinalstyrelsen har absolut ingen rätt att uttala sig här. Den säger att vi är medicinska kvacksalvare, men vi skickar det tillbaka och säger: Om ni uttalar er i religiösa frågor, så är ni *religiösa* kvacksalvare. — För övrigt är inte medicinalstyrelsen herre över vår tro — lika lite som samhället är det. —

Jag vill inte gå händelserna i förväg, men det är här som det måste bli en uppgörelse, som radikalt skiljer oss från det allmänna tänkesättet. Det kommer att få konsekvenser — personliga först och främst. Ingen kan ta konsekvenserna för en annan person, icke ens för sin hustru eller sina barn. Alla måste själva in i ett tillstånd då det blir naturligt att handla på detta sätt. —

Det här appellerar kanske till fanatiska individer som lämnar trons område och kommer in i en osund övertro, och det skall vi inte. Låt oss därför inte pruta av på evangelium — låt oss i stället predika det i alla sammanhang och ta konsekvenserna.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELLUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandrarhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm 1975

Det är fråga om en ideologisk kamp — låt oss inte glömma det. —

Vi vill ha rätt att anlita läkare om vi vill och låta bli om vi vill. Tror vi att Jesus är vår läkare, så är det en sanning som vi ska vara beredda att dö för. Och vi vill också ha rätt att dö för denna vår tro. — Det samhälle vi lever i kräver ju att vi skall offra våra liv för dess demokratiska ideal och även ge våra liv, då vårt lands gränser hotas av fiender. —

Vi är medborgare i ett annat rike och vi står under en annan Konungs befäl. När vi kommer i den situationen att det krävs ett personligt offer av oss skall vi inte draga oss undan. Vi måste tro med livet som insats — det är ett svek att dra sig tillbaka.

Guds väg med oss människor

— Se, min tjänare skall hava framgång; han skall bli upphöjd och stor och högt uppsatt. (Jes. 52:13)

— Föraktad var han och övergiven av människor... (Jes. 53:3 ff)

Guds väg till upphöjelse är aldrig detsamma som det människor tror och menar. Upphöjelsen gäller korset. Så var det för Jesus. Så måste det med nödvändighet också bli för hans efterföljare.

FÖLJ MIG, sade Jesus. Menade han inte då att efterföljelsen måste gälla hela vägen. Gälla också när våra drömmar, planer och ambitioner går i krasch. Gälla när vi blir ensamma och människor missförstår eller föraktar oss. När vänner tar avstånd och går en lättare, bekvämare och mera framkomlig väg.

Människorna följde Jesus till en viss gräns. Så länge han mättade deras behov, lindrade deras nöd, botade deras sjukdomar och gav dem bröd att äta, samlades skarorna omkring Jesus Kristus. De sade sig vilja följa honom och de upplevde också välsignelsen och glädjen att vandra tillsammans med honom, se vad han gjorde och lyssna till hans undervisning.

De följde honom en bit av vägen... Efterhand som nya krav kom; hårdare villkor, så decimerades skaran. FÖLJ MIG...

— Den som inte äter mitt kött och dricker mitt blod... sa Jesus. Och människorna drog sig tillbaka, drog sig undan Jesus. Undan korset som redan kastade sin dystra skygga framför vägen. Obevekligt närmade det sig och instinktivt drog man sig tillbaka. Undan korset. Döden.

För Jesus fanns det ingen annan väg. Hans upphöjelse blev ett kors. Kunde det vara riktigt? Var det inte fel när gudasonen fick ett sådant slut? Säkerligen ställde sig lärjungarna den frågan.

Varför var det så få som förstod vad det gällde. Jesus hade undervisat och talat om

denna väg, men inte ens lärjungarna förstod till att börja med vad Jesus menade. Inte förrän de såg livet framträda genom och ur döden. Då anade de något av Guds handlande och förstod vad deras egen väg skulle innebära.

Det kommer till en punkt där vi måste bli ensamma med Gud. Vi måste våga ta ensamheten, riskera att människorna vänder sig bort, inte förstår våra ställningstaganden, då de ifrågasätter våra motiv.

Men vi måste gå ännu längre. När kampen är utkampad och domen gått över oss, är vi villiga att låta också döden gå i verkställighet över oss?

Aldrig kan människor fatta eller förstå Guds väg, härligheten med vad han vill göra, därför att det är dolt för den som inte vill ge sitt liv åt döden.

Processen är långt ifrån smärtfri. Protesterna, kampen, tårarna och bönerna föregår innan vi kan säga: Ske din vilja, FÖLJ MIG! Också där.

Finns det egentligen något val? Efterföljelsen måste få konsekvenser. Ord blir meningslösa, fryser till is när vi står inför att handla. Ta steget rakt ut i det okända.

— Genom djupen fördes Israels barn till räddningen. Där ryggar vi tillbaka. Kompromissar för att om möjligt kunna behålla livet.

— Den som älskar sitt liv, han skall mista det, sa Jesus. Men den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det.

Kärleken är det enda som kan åstadkomma detta. Kärleken till Jesus. Genom honom kärleken till människorna. Vi kan aldrig nå människorna med budskapet om Jesu frälsning om vi inte upplevt döden över våra liv.

Det var av kärlek till människorna som Jesus gick korsets väg. Kärleken drev honom i döden för dig och mig... Genom döden förde han många till liv. FÖLJ MIG! säger han fortfarande.

Ulla Näsholm

angelägen samling
BÖN och STUDIUM
inför pingstkonferensen
13—19 maj Brosalen, Stockholm

Om Jesus vore här!

— Hur skulle vi då uppträda?

Predikan av Arne Imsen

Jesus är här konkret, bokstavligt, påtagligt och gripbart. Han är här i Ordet. När jag umgås med Ordet, så umgås jag med Jesus, Bibeln består inte av människoläror, slugt uttänkta fabler. Det är inte bokstäver, meningar, satser, sidor, trycksvärta eller papper vi möter, utan Guds Ord givet till oss. Det är inspirerat av Guds ande och Jesus är i Ordet. Vi umgås med honom på samma sätt som vi umgås med hans eget Ord.

Ef 6:10—17. För övrigt, bliven allt starkare i Herren och i hans väldiga kraft. Ikläden eder hela Guds vapenutrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp. Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna. Tagen alltså på eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen stå emot på den onda dagen och, sedan I haven fullgjort allt, behålla fältet. Stån därför omgjordade kring edra länder med sanningen och "varen iklädda rättfärdighetens pansar" och haven såsom skor på edra fötter den beredvillighet, som fridens evangelium giver. Och tagen alltid trons sköld, varmed I skolen kunna utsläcka den ondes alla brinnande pilar. Och låten giva eder "frälsningens hjälm" och Andens svärd, som är Guds ord.

Här möter vi en otroligt massiv vapenarsenal. Det är ett kolossalt skydd. Men lägg märke till att det också finns ett attackvapen, svärdet. Och detta svärd behöver vi av den anledningen att vi har mäktiga och överlägsna fiender. Dessa fiendehäror opererar från en mycket stark och överlägsen position. Det finns ingen som med sin intelligens och kraft på något sätt kan bekämpa de här krafterna. De är intensivt verksamma med mycket lågtgående syfte. De är dessutom välorganiserade. Ibland anfaller de församlingen på bred front.

Vi kan mycket lätt bli de här makternas offer. Vi kan exempelvis hamna i ett vanmaktstillstånd eller i ett tillstånd där vi känner att de har ett fruktansvärt övertag. Vi upplever att vi är besegrade eller i varje fall kuvade av dem. Det enda vapen vi har att bekämpa dem med är Guds eget ord. I Jesus kan vi beseg-

ra dem om vi använder det vapen han har satt i våra händer. Det handlar om attack. Jesus är här, han vill låta ordet verka i våra liv och vill upplysa våra ögon. Han vill ge oss förstånd.

Hur skall man då göra för att få den rätta attityden till ordet? Läs och praktisera, läs och tillämpa. Kol. 3:16—17 "Låten Kristi ord rikligen bo ibland eder; undervisen och förmanen varandra i all vishet, med psalmer och lovsånger och andliga visor, och sjungen med tacksägelse till Guds ära i edra hjärtan. Och allt, vadhelst I företagen eder i ord eller gärning, gören det allt i Herren Jesu namn och tacken Gud, Fadern, genom honom." Vi måste vänja våra sinnen vid dessa saker. Vi måste lära oss att förstå och inta de rätta attityderna. Gal 1:11—12 "Ty det vill jag säga eder, mina bröder, att det evangelium, som har blivit förkunnat av mig, icke är någon människolära. Det är ju icke heller av någon människa, som jag har undfått det eller blivit undervisad däri, utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus." Det är ingen människolära vi håller på med att portionera, distribuera eller kolportera, utan det är en uppenbarelse från Jesus Kristus. Det är alltså fråga om hur vi tar emot detta.

I Tess 1:6 "Och I å eder sida bleven våra efterföljare och därmed Herrens, i det att I mitt under stort betryck togen emot ordet med glädje i helig ande." Ordet skall man

ta emot med glädje i helig ande. Ordet skall mottagas med smörjelse. Vi brukar säga "Herre du skall smörja predikanten eller tjänaren" och så sitter vi själva torra. Det är så torrt att det är knappt man orkar krysta fram ett tack och lov. Det är ett intressant studium att stå framför menigheten och predika, för man ser precis när ordet har tagit; när det har träffat en öm punkt. Många gånger sitter man och mobiliserar. Då har ordet träffat, men man bygger upp ett självförsvar. Och kommer det en träff till, så är man välgarderad. Det handlar om realiteter, det handlar om ordet svärd och dess pilar. Det handlar om ordets genomslagskraft och ordets läke-
domsförmåga.

Attityderna avslöjar

Många saker följer med ordet när det förkunnas och det sätter omedelbart spår efter sig. Det är verkligen inte allt i Guds ord som bereder oss ljuvliga känslor, utan tvärtom kan det vara så att vi blir riktigt förödmjukade och drabbade. Men just då bör man kunna ta emot ordet med glädje. Vårt sätt och våra attityder inför ordet blottar hur mycket Kristus har fått herraväldet i våra liv och hur mycket vi älskar Jesus. För att kunna ta emot ordet på ett rätt sätt måste församlingen vara smord.

Rätt ofta hör jag människor sjunga att Jesus är här. Men man får inte särskild respekt för sången och man får inte heller större tro till påståendet i sången att Jesus är här, när man ser deras attityder. Vi är ganska hårdfjällade och hårdnackade. Men det tillhör väl den sista generationen av människor och det kanske beror på bristande ödmjukhet och massiv okunnighet.

Vi har naturligtvis ett teoretiskt löfte om att Jesus är här. Var två eller tre är församlade i hans namn är han mitt ibland oss. Teoretiskt befinner vi oss på biblisk grund när vi säger det. Men det är inte alldeles säkert att den teorin har en praktisk förankring hos oss. Vi kanske inte riktigt fattar vad det är att vara en gudstjänstfirande församling. Att Jesus är här, är ju en stor och underbar sanning. Vilken attityd skulle vi inta om detta vore bokstavligt för oss, när vi kom in i en sammankomst för att tillbedja?

Är inte församlingen smord kommer den att verka avtrubbande på budbäraren. Men är församlingen smord, då verkar den i motsatt riktning. Då kommer budskapet och sången att verka i skärpt anderiktning. Om Herren dukar ett bord för oss och vi kommer till bordet med ett orätt sinnelag så sätter det präglet på hela stämningen vid bordet. Det hjälper inte att läsa Ps 23 och sjunga några gånger om vi inte är stämda för det som psalmen rymmer. De som samlas till bordet är de som hungrar. Herren dukar bord i fiendernas åsyn. Då får man inte gå tillsammans med fienderna naturligtvis, utan då måste man gå till bordet som Herren har dukat utan att ha fiendens attityder och sinnelag.

Upp 3:7—8 "Och skriv till Filadelfias församlings ängel: " Så säger den Helige, den Sannfärdige, han som har 'Davids nyckel' han som 'upplåter, och ingen kan tillsluta', han som 'tillsluter, och ingen upplåter'." Vi tror alltid det att ordet skall ta vara på oss, men vi glömmer att vi har fått till uppgift att ta vara på ordet. Gud har gett oss förtroendet att ta vara på ordet. "Låten Kristi ord rikligen bo ibland eder". Ju mera församlingen bejaktar sanningens ordet, dess kraftigare blir det. Och då tar man emot det i hörsamma hjärtan. Då behöver man inte vara teologie kandidat eller doktor för att kunna predika. Då kan den enklaste människa bli använd av Gud. Det är lättvindigt att säga: "Herre se till att predikanten, vittnet eller pastorn är smord", fastän det sedan knakar ivarenda led av protester och indignation när ordet möter oss.

Apg 2:41 "Dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning". Det finns något som binder oss samman, men uteslutande om vi var och en är redo att göra de uppoffringar som är förenade med denna utomordentliga kallelse. Det står ingensans att apostlarna eller äldstebröderna höll fast lärjungarna. Det står ingensans heller att de höll ordning på dem, men det står att de höll fast vid apostlarnas undervisning eller som man också kan läsa: de var ständigt sysselsatta med apostlarnas undervisning. Ordet var Jesus. Det fanns ett inneboende behov av att lära känna honom, att likbildas med honom, men också att bevaras i honom.

Församlingen skall pröva andarna. Men hur skall vi kunna avslöja dem? Församlingen skall kunna ta vara på ordet. "Låten eder icke bortföras som ett segerbyte". Tar vi vara på ordet så tar ordet vara på oss så vi blir bevarade i Jesus Kristus. Det är ju det Jesus säger: "Om i förbliven i mig så förblir jag i eder". Att förbli i Jesus är detsamma som att ordet förblir i oss. Vi har ett instrument i oss som hjälper oss att avslöja om vi är utsatta för villfarelse eller vilsefarande tankar, partimeningar eller särmeningar, käringfabler eller partigroll. Det är väldigt lätt att skylla på den Helige Ande i det här sammanhanget.

Johannes gjorde klart för församlingen att den hade ett skydd emot anstormningen som utgjorde ett hot emot dess existens som en andlig församling. Det kunde ske ett andebytte där församlingen icke var vaksam. Och det kunde gå snabbt. I urkristen tid avföll man ganska snabbt därför att man icke hade tagit vara på kunskapen.

Frälsning utan Jesus

Det finns människor som inbillar sig att man kan vara en kristen utan att umgås med ordet. Det är detsamma som att säga att jag är frälst utan Jesus. Det finns kristna som går hela veckan utan att öppna Bibeln, och när de öppnar bibeln så gör de det tre, fyra, fem eller kanske 10 minuter och inbillar sig att man på en sådan grund skall kunna hålla sig kvar i Jesus. Det är omöjligt, det är helt uteslutet. Du kan lika gärna säga så här: "Jag mår så brasedan jag slutat äta. Jag äter bara ett mål mat i veckan eller jag tar bara lite torrtugg på morgonen som i det här fallet är en tumvers. Och det klarar jag mig på. Tänk vad billigt jag lever sedan jag slutat äta. Tänk vad mycket jag hinner med sedan jag slutat äta, tänk vad jag får vila, nu sover jag istället". Skulle du säga på det sättet skulle din omgivning betrakta dig som en fullständig idiot. Vi känner att magen signalerar, och då brukar vi sannerligen hitta vägen till skafferiet. Det är ju uppenbart att vi skall inte ha mat bara för att vi skall kunna hålla livhanken uppe. Vi skall ut och arbeta också. Och rätt vad det är kallas vi till strid. Då måste vi ha rikhaltig föda, och det får vi också om vi vill ha det.

I 1 Joh. brev ser vi vad det egentligen är som hjälper församlingen och den enskilda människan att bli bevarad. I Joh 2:24 "låta det som I haven hört från begynnelsen förbli i eder". Vem är det som bestämmer det? Hur förblir det i oss? "Detta har jag skrivit till eder med tanke på dem som söka förvilla eder." Vi behöver friska upp minnet och påminnas om det som vi har hört. Många behöver återvända till grunden och verkligen ta reda på och rannsaka huruvida vi står på grunden. Det måste man ständigt göra. Man kan vara klar på ett område men oklar på ett annat.

I Tim 4:12—13. Skulle ni kunna tänka er ett möte med Paulus som bibelstudieledare? Jag undrar hur stor publik han skulle få? Jag tror inte det skulle bli så många om han skulle börja med sin lära om systrar-nas uppträdande i församlingen. Om han skulle börja tala om hattarna, håret och klädedräkten. Paulus skulle väl om han ställde sig fram stämplas som hopplöst omodern, överspelad och passé. Vem i allsin dar skulle höra på Paulus när vi har så utsökta apostlar som är precis stöpta för tiden. Populära, välbildade, humana och

toleranta. Man beskyllde Paulus för att vara en pratmakare som saknade visdom. Han var väldigt odiplomatisk, han var klumpig egentligen Paulus, som inte förstod att odla vänskapen. Han satte alltid sanningen före vänskapen. Det är inte klokt att göra det, och därför fick han en hel del fiender. Ibland gick det så långt att de församlingar som han själv hade varit med och grundat stängde honom. Det berodde på att redan i urkristen tid fanns det flera alternativ och utbud. Det var tillräckligt för att människor med väl bevarad och väl utvecklad självbevarelsedrift kunde betraktas som respektabla kristna utan att gå den väg som Paulus anbefallde. Egentligen var det så svårt att vara tillsammans med Paulus att till sist strängt taget ingen kunde följa honom. Han säger att han hade en.

Varför jag säger det här det är för att visa att det aldrig har varit populärt med förkropppsligande av Jesu ord. Många vill smita undan. Kommer man in i en bibel-troende församling märker man det ganska snart. Det kräver väldigt mycket. Man blir väldigt omodern. Men ser det på syst-rarnas kläddräkt och deras blygsamma uppträdande. Men det hörs också på brö-derna. Det är inte en disputerande klubb, utan det är bedjande bröder. När församlingen kommer tillsammans skall vi vara beredda att förkropppsliga ordet på det här sättet. Vi måste inta rätt attityd till ordet; vara beredda och offra vad ordet kräver av oss för att det skall fortplantas i oss. Och vi blir delaktiggjorda utav ordet. Det kan vi inte göra var som helst och hur som helst, utan det måste ske i församling-ens mitt.

Råd för en evangelist

2 Tim 4:1—6: "Jag uppmanar dig allvarligt inför Gud och Kristus Jesus, inför honom som skall döma levande och döda, jag uppmanar dig vid hans tillkommelse och hans rike: Predika ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålmod och med undervisning i alla stycken. Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sunda läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, alltefter som det kliar dem i örönen, en tid, då de skola vända sina ögon från sanningen och istället vända sig till fabler. Men du, var nykter i allting, bär ditt lidande, utför en evangelists verk, fullgör i allo, vad som tillhör ditt ombete. Ty själv är jag nu på väg att offras, och tiden är inne, då jag skall bryta upp." Det här är enkla råd för en evangelist, en Herrens tjänare. För det första läste vi: Låt Kristi ord rikligen bo ibland eder, var nitisk i att föreläsa skrifterna, predika ordet. Och så läser vi *varför* vi skall göra allt-
forts. sid. 10

Förmedla orden som löser och föder på nytt

Av
Stina Fridolfsson

Vart har all frälsningsglädje tagit vägen? Jag kan inte förstå varför kristna människor är så håglösa och bara jagar förströelse.

Häromdagen kom en gammal man in i vårt bokkafé i Örebro. Han satt länge och berättade om människor han mött. Människor som längtat efter frälsning, och hur han fått be till Gud med dem. Och själavinnandets glädje lyste ur hans ögon. Jag greps, och tänkte med smärta på alla ungdomar från olika församlingar jag kommer i kontakt med. Och vilket sjå predikanter och evangelister har att skapa trivsamt atmosfär och omväxlande program i församlingsarbetet så att de inte ska mista medlemmar. Man ser hur föreståndarna när de kommer upp till 40, får komplex för sin ålder. De snaggar om frisyren till något som är inne, och blir karismatiker för att i någon mån behålla fräschören. Ändå verkar det inte som vare sig de eller församlingsmedlemmarna trivs. Jag är trött på kristna som har så mycket göra med att visa skilda falanger i kristenheten kärlek och hänsyn att de inte har tid eller ork vinna en syndare för Jesus.

Jag har varit med utanför kyrkor och delat ut handaffischer med olika väckelserop. Det är få av dem man möter som har råd erkänna att det måste vara något galet i gemenskapen med Jesus när församlingen kräver underhållning efter världens sätt att roa sig. Jag har blivit utsatt för rätt

många prestigeladdade utfall. Magstarkt var det när en pingstevangelist frågade mig om jag hade permission från ett mentalsjukhus. Till exempel.

Jag är trött på att slåss med religiös ungdom som inte vill inse det sjuka i att de måste leva på gospeljippon och pryoverksamhet, medan en massa människor är på väg mot helvetet och kommer att gå förlorade, därför att de kristna haft så mycket göra med att vara snälla mot varandra, att skärpan i budskapet gått förlorad.

Jag har själv växt upp i en kyrklig miljö där man lika självklart som att man gick till bönhuset när det var möte, kunde sitta och sucka över grannarna som söp och inte trodde på Gud. Och ruska på huvudet när de dog, i självbelåten jämförelse med sitt eget trygga, oförvitliga liv. Utan den minsta samvetsförebräelse för att man aldrig kunde kosta på sig säga dem ett ord om sin frälsare.

Jag tycker halva min livskraft gått åt till att bryta mig ur det förljugna lutherska lärosystemet som förslavat generation efter generation. Men den frihet, glädje och läkedom för både ande, själ och nerver som det inneburit för mig, är väl värd kampen. Och jag skulle gladeligen satsa resten av livet på att hjälpa andra ut ur denna religiösa träljänst, som bara leder till utarmning.

Men det ser så meningslöst ut! De flesta man träffar verkar självsäkra och rika.

Ändå är deras frälsning så skör och märkvärdig, att de blir förolämpade om man ställer sig frågande inför något i församlingslivet, verksamheten och läran. Häromdagen ryckte en flicka av mig en traktat, skrek och väsnades och fräste, så att en vaktmästare var tvungen komma och försöka lugna ner henne. Hon slet traktaten i småbitar, och förklarade att hon var härligt frälst, förnyad, talade i tungor och dessutom kunde profetera. Ja vad mer kan man önska?

Jag har tänkt på liknelsen i bibeln om de tio jungfrurna. Fem av dem hade olja med sig i kärl, förutom i lamporna. Fem hade bara i lamporna, och när alla blivit väckta ur sin sömn vid midnattstiden vid anskriet "Brudgummen kommer!" så upptäckte de fem som klassades som oförståndiga att deras lampor började flämta på grund av oljebrist. Så de vände sig till de förståndiga som tagit olja med i kärl och sa: Ge oss av er olja, ty våra lampor slocknar! Men de förståndiga svarade: Nej, den skulle inte räcka till för både oss och er. Gå hellre bort till dem som säljer, och köp!

Jag har försökt föreställa mig vad som skulle hänt om de gripits av ett missriktat medlidande och delat med sig av oljan. Då skulle förmodligen ingen av dem som gått ut att möta brudgummen haft ljus i lampan när han kom.

Det finns en parallell hos oss i vår tid.

MR-medarbetaren Stina Fridolfsson predikar i vimlet på Sergels Torg i Stockholm.

Frälsningen genom Jesus Kristus

Jag tänker på den karismatiska, ekumeniska väckelsen. Det andedöpta väckelsefolket har liksom delat med sig av sin olja till sådana som inte ens har kärlek att ha den i, i stället för att visa dem som saknar till honom som säljer och även tillhandahåller kärlek. Anden faller inte längre på ordets grund, utan genom känslomässig överföring. De som förvaltat andedopsväckelsen har genom missriktad frikostighet blivit så utarmade, att det är fråga om de har olja som räcker tills brudgummen kommer.

Låt oss slå vakt om vad Gud har gett oss, och utbedja oss levande ord från en levande Gud att förmedla till hungriga och längtande människor; ord som löser och föder på nytt. Om vi vill bevaras i första kärleken till Jesus, så att vi inte förlorar både oskulden och frälsningsglädjen och kraften i den religiösa politikens djungel, får vi isolera oss. Det går inte bevara det budskap som Gud gett oss om vi ska odla vänskap och kamratskap med olika kyrkor. Så fort man säger att det finns bara ett dop och den som inte tar emot Jesus Kristus som frälsare går förlorad, stämplas man kärlekslös och hård.

Glädjen bland Guds barn blir allt mera sällsynt. Glädjens olja sinar. Den olja man blir smord med genom att älska rättfärdighet och hata orättfärdighet.

Jesus, väck ditt folk!

Frälsningen är framställd i många målande tavlor, men ingen av dessa är så klar som berättelsen om påskalammet i Egypten. Den ger det allra lättfattligaste svar på denna så livsviktiga fråga: "Vad skall jag göra för att bli frälst?"

Israeliterna var hjälplösa trälarna i Egypten. De kunde inte hjälpa sig själva, ej heller tänka ut någon plan till frälsning. I precis samma läge är i dag varje oomvänd människa; hon är en syndens hjälplösa slav.

Den dom, som kom över egyptierna, skulle även ha drabbat israeliterna, om Gud i sin nåd inte hade berett en utväg till frälsning. Och så är det med oss: vi är alla under Guds dom, "av naturen hemfallna åt vredesdomen — redan dömda" (Ef. 2:3; Joh. 3:18).

Domen är sålunda redan avkunnad över oss, ehuru den ännu inte gått i verkställighet. Intill dess vi har tagit vår tillflykt under Blodet, är vi under domen. Israels räddning genom det på dörrposterna strukna blodet är en bild av Guds frälsningsväg för oss, för varje syndare — frälsningen genom Jesu Kristi dyra blod (läs det 12 kap. i 2 Mos.)

I Egypten skulle ett lamm slaktas och dess blod strykas på de två dörrposterna och det övre dörrträet till de israelitiska husen. Varje familj skulle sedan innanför dörrarna samlas för att äta köttet av lammet, vilket hade blivit stekt på sakta eld, men det måste noga bemärkas, att det var på uppfyllelsen av en enda detalj, som israeliternas frälsning berodde — nämligen blodet på utsidan av huset — ty

Gud hade sagt: "När jag ser blodet, skall jag gå förbi eder." Det behöver icke vålla oss något besvär alls att förstå, vad påskalammsblodet skall lära oss. Förebilden är så klar som helst. Den undervisar oss om Kristi dyra blod.

Liksom lammet slaktades och genom sin död frälste de förstfödda i de hus, på vilkas dörrposter blodet var stänkt — likaså — säger Skriften oss, har Kristus lidit för oss, den Rättfärdige för orättfärdiga, och var och en som tror på Honom, skall aldrig komma under dom.

När en israelit tog blodet och stänkte det på dörrposterna och övre dörrträet och sedan gick in i huset, tog han sin tillflykt under blodet. Blodet var över honom, och mordängeln svärd kunde inte dräpa dem, som var innanför de blodbestrukna dörrarna.

På samma sätt har i dag den syndare, som förtröstar på Jesus, tagit sin tillflykt under Blodet. Han erkänner sin skuld, men han förtröstar på Jesu Kristi död i hans ställe och den därigenom beredda frälsningen från vredesdomen. Och han är bärgad och frälst.

Blodet allena var Israels räddning. Så är det också med oss, det är på Kristi Blod, som frälsningen beror. Endast Blodet.

Och ditt andliga liv daterar sig från just den stunden, då du verkligen tog din tillflykt till Kristi blod.

Av Sir Arthur Blackwood

Ur Handledning för resan från Döden till livet

Maranata och Sveriges Radio

□ Sveriges Radio sände söndagen den 23 mars ett reportage från förra årets ungdomsvecka på Johannelund. Materialet skulle ursprungligen användas enbart i ett skolradioprogram. På Sveriges Radio tyckte man dock att det även borde gå i ett vanligt religiöst magasin, fast för säkerhets skull avlyssnat och kommenterat av en religionspsykolog och en psykolog och barnterapeut.

Chefen för radions religiösa avdelning, missionsförbundaren *John Ronnås*, blev förvånad när han fick höra att man inom Maranata ansåg att programmet givit en ensidig och felaktig bild av verksamheten.

— Vi presenterade bara verkligheten, fastslog han.

— Upplever Maranata det som ett påhopp, är det för att Maranata inte vill stå för vad som kom fram i programmet.

John Ronnås ställde sig avvisande till att Maranata själv skulle få utforma ett gudstjänstprogram. Han menade att de människor som finner sig tillrätta i Maranatas gudstjänster, även väl finner sig tillrätta i pingströrelsens gudstjänster.

På frågan hur han ser på Maranata, förklarade Ronnås att han som chef för radions religiösa avdelning inte hade någon förpliktelse att deklarerat sina åsikter om olika företeelser.

Midnattsropet: Men om Maranata är en kristen rörelse, borde väl Maranata ha rätt att bli behandlad som andra samfund?

John Ronnås: Ja, jag tycker att det är en rätt behandling Maranata har fått.

Midnattsropet: Så att efter gudstjänstprogram från andra samfund i Sveriges Radio i framtiden, kommer man alltså nu att även ta fram några psykologer, som får till uppgift att analysera vad som sagts i de gudstjänsterna?

John Ronnås: I och för sig är det en helt tänkbar historia att göra på det sättet.

Gustaf

OM JESUS VORE HÄR

forts. fr. sid. 7

Som vi umgås med bibeln så umgås vi med Jesus

sammans. Som ett resultat av att Kristi ord är verksamt kommer lovsången. Det enda sätt på vilket vi kan övervinna allt det onda som finns runt omkring oss är att vi får kunskap. Kunskapen kommer till oss därigenom att ordet blir ett med oss. Vad vi först måste göra är att lyssna till ordets förkunnelse. Sätta oss ned och lyssna till ordet och umgås med ordet på det sättet att ordet kan ha ingång i vårt hjärta. Med respekt och ödmjukhet, vetgirighet, helig vetgirighet. Uthållighet i att studera och forska i skrifterna och villighet att tillämpa det.

Matt 7:24—29 "Därför, var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, han må liknas vid en förståndig man, som byggde sitt hus på hälleberget. Och slagregn föll, och vattenströmmarna kommo, och vindarna blåste och kastade sig mot det huset; och likväl föll det icke omkull, eftersom det var grundat på hälleberget. Men var och en som hör dessa mina ord och icke gör efter dem, han må liknas vid en oförståndig man, som byggde sitt hus på sanden. Och slagregn föll, och vattenströmmar kommo, och vindarna blåste och slog mot det huset; och det föll omkull, och dess fall var stort."

Kom ihåg att vi skall umgås med ordet på det sättet att världen förstår att ordet har format oss. Läs ordet, så skall intresset bli väckt därigenom att den Helige Ande uppenbarar sanningen för dig och bevarar dig. För ordet är ett väldigt beskydd. Ordet är ett attackvapen. När makterna överrumplar eller attackerar dig har du detta vapen.

Det finns en annan sak som vi har att ta hänsyn till, det är inte bara ordet. Det är faktiskt så här: Jesus är här och han är här i sin tjänare. Vi glömmer många gånger att vi måste inta rätta attityder till Herrens tjänare. Här har vi ett ideal som jag skall visa på. Vi behandlar Herrens tjänare på samma sätt som vi behandlar Jesus. Jesus identifierar sig med sina tjänare. Det heter nämligen i Skriften: Anden genom gåvorna, Herren genom tjänster-na och Gud genom kraftgärningarna.

Förvirring

I Galaterbrevet kommer vi in på ett område som är oerhört känsligt men nödvändigt att vi tittar på. I Gal 4 säger Paulus att det inte var honom de gjort förnär genom de nya attityder som de intagit. "Ni har

skadat er själva, och det visar sig i ett resultat som är iakttagbart för vem som helst. Det är bara att konstatera", säger han, "att jag har blivit er ovän därför att jag valt att före vänskapen säga sanningen. Jag har talat sanning och det har inneburit att jag har blivit eder ovän. Men däremot har andra med ganska stor iver sökt vinna er för sig. Jag har aldrig sökt vinna er för mig, men jag har sökt vinna er för Kristus. Men när ni först lyssnade till budskapet, då tog ni emot mig som en Guds ängel, eller som Jesus Kristus själv." Också berättar han att det har skett en stor förändring i attityderna mot honom, och dessa attityder hade lett till att de tydligen förlorat frimodigheten. De hade hamnat i ett tillstånd av förvirring.

I Gal 1:7 säger Paulus klart och tydligt att det finns vissa riskmoment för alla; också en apostel kan komma fel. Hur skall jag veta att det som Paulus nu förmedlar är rätt om man nu jämför det med vad andra har att förmedla? Det finns en ursprungsuppenbarelse. Stämmer det han säger med den ursprungliga uppenbarelsen, så säger jag amen. Men har det kommit litet till eller dragits litet ifrån, då protesterar vi. Gal 1:8—12 "Men om någon, vore det och vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad. Ja, såsom vi förut hava sagt, så säger jag nu åter: Om någon förkunnar evangelium för eder i strid mot vad I haven undfått, så vare han förbannad. Är det då människor, som jag nu söker vinna för mig, eller är det Gud? Står jag verkligen efter att 'vara människor till behag'? Nej, om jag ännu vill vara människor till behag, så vore jag icke en Kristi tjänare. Ty det vill jag säga eder, mina bröder, att det evangelium, som har blivit förkunnat av mig, icke är någon människolära. Det är ju icke heller av någon människa, som jag har undfått det eller blivit undervisad däri, utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus." Paulus hade predikat Kristi ord, oförfalskat och rent, utan någon som helst beblandelse, besmittelse eller förorening. Jag kan inte begripa att människor kan ha en sådan oerhörd benägenhet att blanda upp olika ting, och dessutom gärna vill höra Guds ord uppblandat, utspätt, förvanskat eller förvänt. Man vill höra Guds ord, men man vill icke höra det i dess ursprungliga skick, som det var ifrån begynnelsen, utan man vill höra något förvanskat, något som skapar förvirring eller vållar söndring.

Vi har massor av människor som är redo

att tillhandahålla den service människor behöver för att känna sig lyckliga. Tyvärr så är det också så med maranatafolk att man intar attityder så att man inte längre bedömer en Herrens tjänare utifrån ordet han förkunnar, utan från helt andra saker: Om han är intressant, sjunger bra eller har några andra företrädare. Alla dessa motsägande tendenser som man på en och samma gång bejakar. Det är nåd att få stå på ordets grund. Det är väldigt välsignande och har man kommit in i den situationen att man sagt ja till Jesus på den punkten så är man i väldigt säkert förvar. Då är man en av stjärnorna i Herrens högra hand. De är i förvar där och dem kan ingen komma åt genom att försöka grimasera emot ordet, eller häna det.

Det är alldeles otroligt vad hurtbullar på andens område kan få igång rörelse och aktiviteter i församlingen. Det finns ingenting som har underminerat grunden så fruktansvärt som underhållningsmentaliteten. Att underhålla och underhållas. Det finns människor som ideligen jagar underhållning på olika områden. Det kan vara av olika art. Men det skall vara religiös underhållning.

Tänk vilket problem att dagligen umgås med människor och ha någonting att meddela. Det är inte bara ett predika. Älska alla, och handla på ett rätt sätt emot människor. Behandla var och en som Herrens klenod.

Vem bär skulden?

Paulus säger i Apg 20:25—27 "att jag icke bär skuld för någons blod". Jag vill konkret gärna veta vad det handlar om att ha skuld till någons blod. Det handlar om mord. På vad sätt skulle man kunna tänka sig att människor har blivit mördade? Plockar vi bort en del utav Guds rådslut så kan det innebära döden för människor. Om man predikar evangelium och tar bort dopet, underlåter människor att gå och döpa sig. Det kan innebära för dem att de aldrig når fram. Det är tjänaren som bär skulden, och därför så säger också Skriften att läraren skall avlägga räkenskap däruppe vid Kristi domstol. Och han skall inte avlägga räkenskap för dem som har kommit fram, utan för dem som saknas.

Jag fattar inte hur man vågar hålla på att berusa människors sinne eller bedöva dem genom sång och musik. Och den moderna gospelsången är rakt igenom oevangelisk och livsfarlig. Den är ju i allra högsta grad avtrubbande. Det stimulerar inte till andliga aktiviteter. Du får ingen lust att gå in i ett bönemöte eller ett bibelstudium efter att du har varit på gospelnight. Det är helt andra saker som eggas och det är helt andra saker som stimuleras, andra aktiviteter i vår inre värld. Vi skall avlägga räkenskap för varenda en som vi har förkunnat Guds

ord för. Skriften säger hur det skall gå med den onde tjänaren. Han skall naturligtvis berövas sitt ämbete. Men har han varit en trogen tjänare skall han bekransas i sitt ämbete.

Jag vill stryka under det här med tanke på Jesu tillkommelse. Rapporterna från Mellersta Östern. Israels folk som med jethastighet i dataåldern är på väg in i Jakobs nöd. Orosmolnen som samlar sig över vår horisont, över hela Europa på alla områden. Den ekonomiska krisen kommer att vända upp och ned på de politiska systemen och tvinga fram en ny ekonomi, en ny penningpolitik och ett totalitärt system.

Mina vänner, Jesus kommer snart. Det gäller för oss att vi skapar oss kunskap så att vi inte låter oss förledas. Idag kan vi inte tala om månader, idag handlar det om timmar. Därför att förskjutningarna sker så oerhört snabbt. På några minuter så är hela världsläget förändrat. I ett enda ögonblick så marscherar allt som över huvud taget Satan förfogar över upp. Då gäller det att vara förberedd när det kärvar till. Vi kanske blir utkastade och ensamma. Då är det väldigt bra att man har ordet i hjärtat. Kom ihåg att behandla ordet som Jesus Kristus, behandla Herrens tjänare som predikar ordet som Jesus Kristus. Stäng sinnets portar för andra intryck, och lyssna på Guds ord. Man frågar sig: vilken människa vågar träda upp och säga någonting dylikt? Den som har Herrens ande och smörjelse kan göra det. Ära vare Herrens namn för den gudomliga myndigheten och auktoriteten.

I Joh 4:4—5 "I, kära barn, I ären av Gud och haven övervunnit dessa; ty han som är i eder är större än dem som är i världen. De äro av världen; därför tala de, vad som är av världen, och världen lyssnar till dem." Vi vet att när förvärldsligade kristna människor applåderar och bejakar budskapet, då är det något fel på budskapet. Därför att skökoreligiositeten och falsk och avfallen religiositet har aldrig förmått lyssna till Guds ord, utan de har rest sig i protest emot ordet och budbärarna. Ifrån de källorna och ifrån de sammanhangen har alltid all religionsförföljelse sprungit ur. Problemet är inte förföljelsen ifrån världen, utan problemet är förföljelsen från namnkristendom, skökoreligiositet och skökokristendom. Vi vet det på det sätt världen behandlar tjänaren. För hur behandlade man Jesus? Man korsfäste honom. Och Jesus sa om sina egna tjänare: "Det må vara lärjungen nog om det går honom såsom hans herre". Som Jesus blev behandlad så kommer hans tjänare att bli behandlade. De kommer att krönas på samma sätt: de kommer att krönas med törnekrona och upphöjas på ett kors. De kommer aldrig att bli applåderade. Om förvärldsligade kristna applåderar förkunnelsen så är det fel på budskapet. Vi vill inte ha en förvärldsligad kristen förkunnelse, en stympad kristusförkunnelse eller ett moderniserat evangelium, utan vi

vill ha det som var ifrån begynnelsen. Och nu vet vi att vi är av Gud.

I Joh 4:6 "Vi åter äro av Gud. Den som känner Gud, han lyssnar till oss; den som icke är av Gud, han lyssnar icke till oss. Härpå känna vi igen sanningens Ande och villfarelsens ande." Det är förmåtet att i dag träda fram med ett sådant budskap, därför att antingen kallas man högmodig eller fanatisk eller svärmare. På precis samma sätt gjorde de med Jesus. Hur skall vi kunna veta att detta är ett budskap ifrån Gud? Vi tar fram det som var ifrån begynnelsen. Se efter vad Skriften säger. Lyssna icke på budbäraren bara därför att han har yttre manifestationer, profetord eller någonting dylikt, utan därför att du ser det i frukten. Lyssna på allt som leder dig fram till Kristus och som skapar längtan efter att följa Honom, och som ger intresse för Guds eget ord och som leder dig in i bönelivet, i närmare och intimare umgänge med Jesus. Lyssna på det som skapar i dig vilja, håg och lust att följa honom, tjäna honom och att vinna människor för Gud. Allt som skapar inspiration, kraft och tro i ditt väsen för att vaka och förbereda dig för hans tillkommelse. Det vet du är av Gud, för det är Andens egna kvaliteter och egenskaper.

Församlingen är ingen klubb

Det är inte bara fråga om att ta emot tjänaren, det är fråga om församlingen. Det är knappast någonting här i tiden som har blivit så tilltygat och hunsat som församlingen. Församlingen är ingen klubb, intresseförening eller akademi. Församlingen är Guds husfolk, Guds egendomsfolk, Guds tempel, Andens boning. Församlingen är hjorden, det är bruden. Församlingen är sanningens grundfäste och stödjepelare, Kristi kropp. Alltsammans detta talar om församlingens funktioner och församlingens kolossala betydelse i denna tidsålder men också i den kommande tidsåldern. Den är ljusstaken, och det är viktigt att vi har rätta attityder i församlingen.

När vi kommer till församlingen, då kommer vi inte inför Gud som enskilda individer, utan då kommer vi alla inför honom. Men om Anden har gjort ett verk i oss så kommer denna enhet att bli fullständig. Då församlingen träder i funktion kommer den att vara som ett hjärta och en själ och lova Gud med en mun. Här måste vi övervinna alla våra individuella särdrag och egenarter. Annars så kommer vi att verka förskingrande, splittrande och söndrande på gudstjänstlivet. Det kan vi göra på olika sätt genom att vara överdrevet ambitiösa eller likgiltiga. Det gäller att den gudstjänstfirande församlingen kommer i en sådan ställning inför Herren att var och en är en fungerande del i helheten.

forts. sid. 14

Världen idag

Ingen hedning

□ Pingstvännernas och missionärernas fem veckor långa korståg har avslutats med möte i sporthallen i Partille. Sveriges Radios reporter Lars-Gunnar Björklund var inbjuden för att ge sin syn på kristendomen.

— Tja, statistiskt sett är jag väl kristen. Jag är döpt, konfirmerad, gift och har låtit döpa min son i kyrkan, vittnade Lars-Gunnar. Han sade också att även om han inte var brinnande i Anden kunde man nog i alla fall inte kalla honom hedning.

Dopstrejk

□ De svenska prästerna bör påsken 1980 inleda en årslång dopstrejk och på detta sätt—om biskoparna fortsätter att tåga i debatten om de kristna värdena—försöka hjälpa dem att handla fritt och kristet. Det var den skånske prästen Ingemar Thorin som lade fram detta förslag när kyrkornas doppraxis debatterades i Båstad häromsistens.

Är de lata?

□ Jehovas Vittnen har i en gemensam aktion av Svenska kyrkan och frikyrkorna i Ljungby stämp-lats som villolärare.

En representant säger i Missionsbaneret:

— Det är fin reklam för oss. Sanningen är att de samfund som nu försöker stoppa oss är för lata för att själva gå ut och knacka dörr och sprida sitt budskap.

Främmande kristendom

□ De kristna i Afrika känner sig ibland främmande, när de besöker sina kyrkor, säger en afrikansk teolog i en tidningsintervju. Han säger:

— Lutherska missionärer har gjort oss till tyska lutheraner, anglikanska missionärer har gjort oss till engelska anglikaner. Vårt folk säger ja till evangeliet men de säger nej till en främmande kristendom.

Brev till FN

□ Pingstvännerna i Sovjetunionen har sänt ett brev till FN och klagat på förhållandet i landet för de troende.

— Vi fräntas elementära förutsättningar för mänsklig existens, säger man.

— Vi förtrycks på arbetsplatserna, vi fräntas premier och kvalifikationer, och avskedas ibland t o m från våra arbeten. Några böt-fälls upprepade gånger, andra kallas till rättegångar. Till och med riskerar man att dömas för vigselförrättningar.

Kristet

□ — Nu har Örebro fått ett kristet bokkafé, påstår Dagen i en artikel som täcker över en halv sida. Det är bokkaféet Lukas, som öppnats alldeles nyligen på Fredsgatan. Att det redan fanns ett kristet bokka-

fé, Klara Toner på Nygatan, har man aldrig nämnt.

— Vi kommenterar inte Maranata om Maranata uppträder korrekt, sade Dagens ansvarige utgivare Per Östlin nyligen i en intervju.

Facket och filadelfia

□ Genom facket har jag fått möjlighet att påverka samhällsutvecklingen i den riktningen som jag vill. Nu kan jag vara med och förverkliga kristna ideal.

Så säger en heltidsengagerad fackklubbsordförande i tidningen Dagen under rubriken Facket och filadelfia. Vidare kan man läsa att "det mesta av hans tid går åt till fackligt arbete. Men han hinner också med att delta i verksamheten i Filadelfia Tumba."

Statsbidrag

□ Till slutet av 1979 skall de ungerska kyrkosamfundet få över 40 milj sv kr om året till sin verksamhet. Därtill kommer bidrag för att hålla kyrkobyggnader som kan betraktas som särskilt konstnärligt värdefulla i gott skick.

Förstämmning

□ Regeringen har vägrat godkänna Pingstförsamlingarnas Ungdomsarbete (PU) som bidragsberättigad organisation. Sammanlagt ett miljonbelopp riskerar man nu alltså att förlora i statliga och kommunala bidrag, vilket skapat förstämmning i pingstlägret.

— Det måste finnas en starkare sammanhållen organisation i PU med inbyggd demokrati från botten och enda upp i ledningen, säger statsrådet Lena Hjelm-Wallén i en tidningsintervju.

Demokrati i församlingen

□ Missionsbaneret har tagit upp frågan om medlemmarnas möjligheter till inflytande i församlingen.

— Vi har talat mycket om vikten av demokratisering i församlingen, säger en diakon till tidningen.

— Skall vi få ungdomarna med i våra församlingsmöten måste de uppleva att de har möjlighet att påverka utvecklingen på samma sätt som i samhället.

Ekonomiskt krig

□ USA måste mobilisera som i ett krigsläge för att bemöta de höga oljepriserna, hävdar den demokratiske senatoren Henry Jackson.

Den arabiska oljepolitiken har pressat fram ett ekonomiskt krig mellan arabstaterna och västvärlden, sade han.

Lever på matkuponger

□ Var tolfte amerikan är idag beroende av matkuponger för att klara de dagliga måltiderna. Matkuponger är den vanligaste formen av ekonomisk hjälp till amerikaner som bringats till obestånd p g a den ekonomiska krisen.

Prenumerera här. Oförändrat pris 1975

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—, Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

ordet och vår tro

Andens gåvor och Andens frukt

Fråga: a) Är det möjligt att vara andedöpt men ej äga någon särskild nådegåva och ej heller Andens frukt? b) Bör en kristen äga en, flera eller alla nådegåvorna? c) Hur bli delaktig av någon särskild nådegåva eller Andens frukt? d) Vad menas med Andens fullhet? Är det att vara andedöpt, äga alla nådegåvorna och Andens frukt?

Intresserad

Svar: Förkunnelsen om Anden är aktuell i dessa dagar, och frågespalten i MR har fått flera liknande frågor om Anden och Andens verk. Därför kan det vara befogat att ytterligare ta upp ämnet.

Det stora misstaget många gör är att blanda ihop gåvorna (de andliga) och frukten. Att jag har blivit döpt i Anden=talat i tungor Apg. 2:4, 38) betyder inte att jag har någon av de andliga nådegåvorna. När jag talar i tungor talar jag hemlighetsfulla ord i andehänryckning och ingen förstår mig. Detta är dock inte detsamma som att ha gåvan att tala i tungor på olika sätt, ty då är inte syftet min egen uppbyggelse utan församlingens. Om jag använder

gåvan att tala i tungor, och detta inte uttyds, har den en ringare betydelse för församlingen än profetians gåva.

Andens frukt däremot är ingen gåva utan resultatet av det överflödande livet i Kristus. Frukten av Andens verk har inget med de andliga nådegåvorna att göra eller tvärtom. Nådegåvorna är ingen värdemätare på Andens frukt hos någon. Inte heller de s. k. djupt helgade kristna och andligt sinnade människor, som har bönens ande i sina liv och som vittnar med fängslade kraft om livet i Kristus och som är goda själavårdare och strålar av andlig vitalitet, kan åberopa detta som tecken på andedöpet.

Att man har blivit döpt i Anden (= talat i tungor) innebär inte att Andens frukt finns i fullt mått. Andens frukt är inte måttet eller tecknet på att jag skall kunna betrakta mig som andedöpt. Att sedan tala om att många som nu talar i tungor är skrämmande oandliga och främmande för den helige Andes direkta inflytande i liv och vardag, över gudstjänst och personligt vittnade, är inget bevis på att andedöpet skulle vara yt-

ligt eller överkligt. Antingen är man döpt i Anden eller inte.

En kristen kan och bör naturligtvis ha någon andlig nådegåva. Det heter i 1 Kor. 12:8 att Anden utdelar gåvor allt efter sin vilja, så att de kan bli till nytta. Han ger åt var och en någon särskild nådegåva. Alla har fått gåvor av Anden, och meningen är att dessa skall användas i församlingen till uppbyggelse. Inte bara känslomässigt utan även förståndsmässigt.

Nådegåvorna får vi genom att någon förmedlar en gåva genom handpåläggning och profetord. Vi upplever också inom oss att vi har fått den ena eller andra gåvan.

Frukten av Anden är Kristus i oss. Frukten är ingen gåva för lång och trogen tjänst, utan Andens eget liv i oss. Vi kan inte bedja: Jesus ge mig lite kärlek eller lite frid eller återhållsamhet! Vi får inte en bit kärlek, frid eller glädje. Alltsammans följs åt, beroende på att Jesus är min kärlek, frid, glädje, trofasthet, tålmod, mildhet, saktmod, och återhållsamhet. Detta växer fram genom kriser, processer och kamp.

Uttrycket Andens fullhet är ett karismatiskt uttryck och förekommer ej i Nya Testamentet. Enligt karismatikerna innebär det att man har allt men ändå inte allt. Man behöver göra en trosupptäckt för att förstå att allt tillhör oss. Allt finns i pånyttfödelsen. Frågan är bara den att kunna låta Anden få komma till i allt.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Pilgrimen

— missionär
i hem och skola

● Pilgrimen vill vara till uppmuntran och stöd för alla missionärer i hem och skola.

● Pilgrimen nr 4 ute nu.

● Ur innehållet:

- Vart tar de döda vägen?
- Det här med ekumenik
- Apostlagärningarna i tecknad version
- Stenregn på skolgård

● Prenumerationsavgift 12;— per år.

Pilgrimen
Box 1236
161 12 Bromma
Postgiro 57 16 20-4

Vi möts i

MALMKÖPING

12—20 juli

Anmälningssblankett för Malmköpingsveckan

Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar deltaga hela tiden

☐ Jag deltagar följ. datum

☐ Jag färdas i bil

☐ Jag färdas med tåg

☐ Jag önskar privatrum

☐ Jag önskar bo i logement

☐ Jag bor i medfört tält

☐ Jag bor i campingvagn

☐ Jag önskar äta alla måltider

Malmköpingsveckans
kansli,

Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.

Ytterligare upplysningar
08/23 52 30

AVSER:

personer

Namn

Adress

Postnr.-postadress

Tel. /

OM JESUS VORE HÄR

forts. fr. sid. 11

Så att det inte finns en död punkt, ett dött block eller ett sjukt område, utan församlingen är hel och frisk. Vi möter Kristus i församlingen. Alla vill vara med om att församlingen skall uppbyggas, men vem vill vara med och uppbygga? Varenda en av oss har fått funktioner att fylla. Det är inte likgiltigt vilken attityd man intar till församlingen.

Det finns människor som har latent, och obrukade gåvor och därför kommer de att begränsa Guds möjligheter att verka. Har du fått en gåva så har du inte fått den för din egen uppbyggelse, utan i första hand för församlingens uppbyggelse. Därför måste var och en komma in i det tillståndet att han kan vara med och fungera. Antingen du blir uppropad eller inte, påmind eller inte, så måste du komma i funktion. Du börjar naturligtvis inte med profetia, du börjar heller inte med tungotal. Jag tror att det börjar med att man lär sig tillbedja och lovsjunga Jesus med församlingen.

När vi har börjat lovsjunga Jesus tillsammans, så kommer han som är givaren, Jesus Kristus och delar ut gåvor därför att församlingen skall bli uppbyggd genom den Helige Andes väldiga kraft. Alltsammans måste ha en kanal. Det måste bli smörjelse i ordets förkunnelse. Det måste bli smörjelse över Herrens tjänare, över församlingen, över gåvor och allting. Så att vi är förberedda att bli brukade av Herren. Herren kan inte använda andra än dem som är smorda. Vi behöver få örat smort så att vi kan höra. Vi behöver få tungan smord så att vi kan lovprisa. Tjänaren behöver vara smord för att kunna predika Guds ord under smörjelse och kraft och myndighet, så att ordet inte faller som döda fåglar till marken, men går in i hjärtat, bevaras i hjärtat och bär frukt till evigt liv. Den gudstjänstfirande församlingen måste vara smord. Den behöver inte hjälpas igång på det sättet att man ger den en slags injektion för att den skall fungera. Är man smord när man kommer tillsammans, är det den naturligaste sak i världen att öppna sig för den Helige Ande och börja prisa Jesus Kristus. Du måste vara smord av Helig Ande. Men den Helige Ande vill förbehålla sig rätten att framföra den som skall användas den ena eller andra gången. Och där använder han vanligtvis en smord mötesledare.

Det är inte detsamma att dra igenom ett möte att vara mötesledare. Därest mötesledaren inte får församlingen med

sig så är det bättre att han inte leder mötet. Det är oerhört farligt att mötesledaren fungerar i stället för församlingen. När man inte får med människorna, då är det inte en gudstjänst längre, då är det enmans-teater. Församlingen måste i funktion, annars är det meningslöst. Jesus är i församlingen. Därför måste vi lära oss att vi måste lägga av alla egenheter vi har skaffat oss, som exempelvis att slinka in och oengagerat slå sig ned på sista bänkarna, och hela tiden vara åskådare. Du kommer att bli som ett isberg i gemenskapen och du verkar splittrande och söndrande. Kan du inte övervinna de tingen måste du stanna hemma till dess längtan efter gemenskapen och Gud blir så stor att du är redo, bildligt talat, att ta skorna av dig och verkligen uppleva att marken du beträder är helig därför att Gud bor där.

När Anden uppenbarar sig i lovprisning så kan man inte vara stilla. Gud vill uppenbara sig på ett mäktigt sätt. Herren vill samla våra splittrade tankar och lära oss att vi måste omgjorda sinnets länder så det blir koncentration och samling. När Jesus uppenbarar sig så gör han det icke bara för att vi tycker att det är roligt att han är mitt ibland oss. Han vill meddela församlingen väsentliga ting så att den blir utrustad med gåvor och iklädd härlighet ifrån höjden. Han vill leda församlingen in i ett tillstånd där den kommer bort ifrån sökande efter världsliga ting. Alla dessa intressen måste dödas och bekämpas, så att den Helige Ande kan uppenbara himlens helighet och härlighet för oss på ett sådant sätt att bilden av Jesus som vi mötte honom i gudstjänsten sätter sig fast i vårt inre så att vi har den med oss dagen efter och följande dag och de tillfällen då vi inte har hjälp av gemenskapen. Gud vill inte att vi skall komma in i ett religiöst verksamhetsmaskineri, där någon blir satt att dra verksamhetskvaren. Han vill att vi skall leva i uppenbarelsens ljus och härlighet. Han vill utgjuta av sin Ande på ett sådant sätt att alla dessa demoner som nu vill besätta och ockupera Guds folk och sänka ned dem i vanmakt och missmod, blir besegrade och avslöjade, så att vi kan uppleva att vi inte längre är i underläge. Vi har övertaget i anden i Jesu välsignade namn. Det har Herren kallat oss till och han vill göra det för sitt namns skull.

Det skulle vara mitt livs tragedi och olycka om jag skulle hamna i religiös verksamhet. Jag har ett enda mål i sikte och det är att vara med och tjäna Jesus på ett sådant sätt att församlingen blir fungerande. Ett andligt maktblock, en medlare och förvaltare av Guds väldiga nådesord, att den blir betrodd. Jag tror att Gud skall göra stora ting. Han skall göra kraftgärningar ibland oss bara vi vill avskilja oss och viga oss för hans räkning.

Men Gud uppenbarar sig icke på våra villkor. Vi måste gå in under hans herravälde. Då kommer han att uppenbara sig.

Då behöver vi inte ha konstlade metoder för att få igång någonting, utan det kommer att fungera naturligt genom att människor ställer sig till Herrens förfogande. Jag ser med smärta när någon faller undan. Men det finns en punkt då man inte kan hålla igen någon. Det är ingen mening med att dra med sig förvärldsligade människor, för de kommer i alla fall aldrig aldrig längre än till tröskeln. Innanför kommer de aldrig. Därför är det riktigare och sannare att helt enkelt klart och tydligt göra klart för människorna hur deras andliga liv är, så de får möjlighet att omvända sig, bättra sig och ändra på tingen så att allt är klart med Gud. Skulle de då inte vilja gå in på Guds ords villkor, så måste de söka sig andra marker och betesområden.

Herren måste bevara oss från centrifugalkraftens verkningar. Denna oerhörda centrifugalkraft som verkar så fruktansvärt avsöndrande. Jag längtar inte efter massan, jag längtar efter gudomlig kvalitet. Allt annat religiöst är jag ointresserad av. Jag ställer gång på gång frågan: Herre hur många skall komma hem?

Det finns ett halmstadium. Det kommer en dag då också halmen måste skiljas. Det finns ett agnstadium. Det kommer en dag då det måste kastas bort. Det finns ett skalstadium, men det kommer en dag då det måste bort. Lien för skördefältet. Tröskverket för halmen. Kastskoveln för agnarna. Kvarnstenarna för kärnan. Ugnen för mjölet. Det är inte slut med att vi har kommit in på logen. Då börjar reduceringsprocessen. Bli inte förskräckt för luttingsprocessen som går över Guds församling. Säg: Tack Jesus att du har gett oss förtroende. Tack Jesus för luttringen, tack för smärtan, tack för lidandet. Tack för kvarnstenarna som skiljer skalet från den inneboende kärnan. Tack och lov och pris för mjölstadiet, tack för ugnen. Tack och lov för att du har knådat oss samman till en deg som skall in i ugnen för att gräddas på båda sidor. Tack Jesus för behandling, den verkar. Den verkar omild och hård, men till slut så har det blivit ett bröd för världen att äta.

Gå icke upp i församlingen utan att du är väl förberedd. Det kommer att bli farligt om man inte är förberedd. Därför att den Helige Ande vill inte vara passiv åskådare och se hur vi genomför våra program. Den Helige Ande vill leda oss på det sättet att hela församlingen kommer i funktion. I lovsång, tillbedjan, gåvornas bruk. Och allteftersom vi låter oss ledas in i Andens rikedomar, så kommer också Gud genom kraftgärningar att visa att han har makten i sina händer och kan skydda sitt verk på sitt eget sätt. Det är sant att Jesus är här, det är bara så synd att vi har gett honom för lite rum. Bara vissa delar utav hans härlighet har vi bejakat. Det andra har vi sagt nej till. Men nu kommer han med alltihop och frågar: Vill ni ha det, så var så god, alltsammans hör eder till! □

KLARA TONER

KLARA TONER

● BUTIKEN:

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

● LÄSRUMMET:

- Tidningar och böcker du kan läsa i rofylld miljö

● BANDOTEKET:

- Inspelningar från möten på Gamla Bro och Johannelund
- Bibelstudier och grammofoninspelningar
- Äldre inspelningar från Maranathamöten
- Bibelstudier på olika språk

KLARA TONER

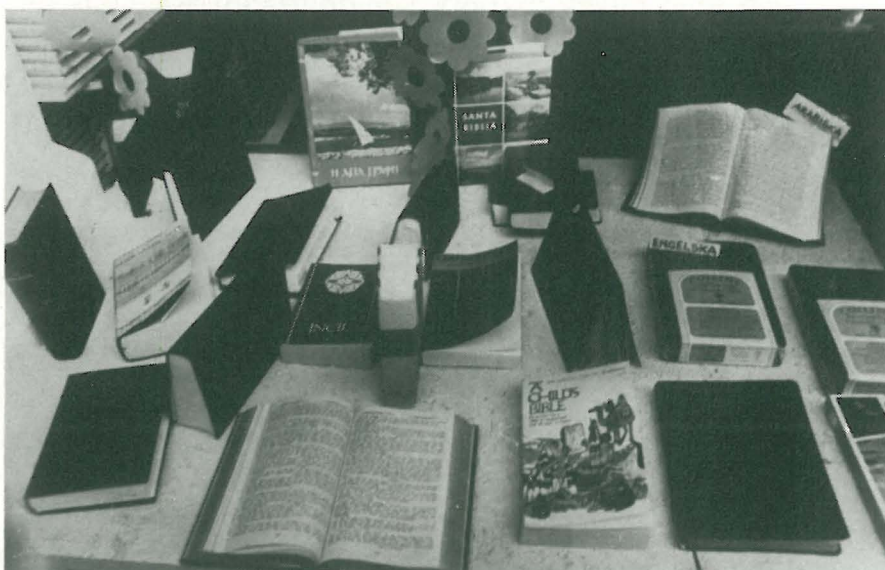
G:la Brog. 27
Stockholm ☎-Centralen
Tel. 08/23 52 30

BIBLAR

Bra bibel	16:—
Ungdomsbibel	17:—
Biblar i skinn	fr. 95:—
Testamenten i skinn	23:—

Orubblig tro	24:75
Den kristnes frigörelse	6:—
Ett rikt kristenliv	12:—
Kristen auktoritet	17:—

Ungdomsgitarr 225:—

Det här blickfånget kan man få i Klara Toners skyltfönster när man kommer gående på Gamla Brogatan. Biblar på många språk.

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24
Stockholm, Tel. 08/23 52 30.

Malmköping -75

UTANFÖR LÄGRET

12–20 juli

— Det var Malmköping -74 som blev vändpunkten för oss, skriver en av ungdomarna ute i landet med tanke på det lokala arbetet.

— Vi förstod att budskapet i Apg. 2 måste praktiseras och att det är möjligt i vår tid. (MR nr 3 sid. 2)

Och Malmköping 1974 *var* verkligen en milstolpe för det fria väckelsefolket i Sverige och Norge. På MR:s red. får vi ständigt brev och rapporter som tyder på att budskapet hållits levande ute i bygderna! På plats efter plats så har man samlats för att lyssna till förkunnelsen om Allting gemensamt och den uppföljning ämnet fått på månadens kassett. Ett ämne som egentligen betyder dödsstöten för all förkyrkligad kristendom. Om det praktiseras. Utifrån vår egen erfarenhet ser vi att det fungerar. Johannelund lever och utvecklas och vi skulle kunna fylla åtskilliga Midnattsrop en tid framåt med skildringar från den vardag där den Evige sätter sina spår. Och det är ju där det måste fungera. Till vardags.

Denna bibliska gemenskap har också fortplantats till nya områden. I Örebro, Skellefteå, Göteborg, Halmstad och Sölvesborg. En ny maranatangeneration griper sig verket an på väg mot en ny livsstil utanför läger och etablissemang. Det är vår i Guds rike.

Och på vår följer sommar . . . det blir Malmköpingsvecka igen och marschorden accentueras till de friköpta i midnattstid: GÅ UTANFÖR LÄGRET.

För barnen, för föräldrarna, för ungdomen och för pensionärerna tror vi att Malmköping 1975 har något högst väsentligt att säga. Kom med i Jesu namn och rusta dig för framtiden med tro visdom och vision. Malmahed den 12–20 juli.

ANMÄLNINGSBLANKETT PÅ SIDAN 13

